

La victòria de Barack Obama (o el triomf de la grandesa de la política)

Barcelona - Dilluns, 17 de novembre de 2008 18:59

[Crear PDF](#) [Imprimeix](#) [Enviar a un amic](#)

Joaquim Colominas Ferran
 Politòleg

Una victòria històrica: Darrerament s'abusa molt, massa, de l'adjectiu "històric" per a qualificar un esdeveniment. Amb aquest objectiu és vol destacar la seva importància, la seva singularitat. Però en el cas de les eleccions nord-americanes del passat dia quatre, emprar aquest objectiu pensem que no és cap exageració: per primera vegada, arribava a la Casa Blanca un representant de la minoria afroamericana que ha estat fortament marginada, discriminada.

La victòria de Barack Obama representa un pas molt important en la lluita pels drets civils de les persones i, especialment, en la cursa per la concreció dels drets humans i del principi d'igualtat. Probablement, sense el gest de fermesa de la senyora Rosa Parks, l'onze de desembre de 1955, al no respectar una norma totalment injusta que feia aixecar als negres dels seients dels autobusos si un blanc no tenia cadira per seure, i tot el moviment de violència que va generar; segurament, sense la lluita del líder Martin Luther King en defensa dels drets de la població negra, Barack Obama no hagués arribat a la Presidència dels Estats Units. Ell culmina una carrera d'obstacles iniciada fa moltes dècades.

Les claus de la victòria La diferència de sis punts entre Barack Obama i el John McCain és una diferència molt gran si parlem d'eleccions presidencials nord-americanes. I dos elements són els que expliquen aquest fet: en primer lloc, l'esgotament del projecte Bush, i les ganes de passar pàgina. Cal recordar que aquest president és el que deixa la Casa Blanca amb uns índex d'impopularitat més alt dels darrers presidents. A més, la greu crisi financera que va explotar dos mesos abans de les eleccions, sempre perjudica a qui està al govern. Per tant, podem dir que la causa de la derrota dels republicans no es diu John McCain sinó Georges Bush.

Però, al mateix temps, davant d'aquest trist panorama, s'alçà davant seu un candidat molt bo amb una oferta política molt atractiva. Una oferta política que anava més enllà de les fronteres del Partit Demòcrata. Obama era el candidat que representava un canvi real. Una eventual victòria de Hillary Clinton hagués representat l'alternança. Obama, era canvi. Obama era el candidat més allunyat de l'establishment, dels poders polítics, econòmics, energètics que representen la capital, Washington. La grandesa de la victòria d'Obama és que ha guanyat el candidat més feble però el que tenia més suport de la base. I, per sort per a ells, a Nord-americà la democràcia comença per baix, per la base. Tocqueville ja es va quedar parat d'aquest fet fa més de cent cinquanta anys!

L'esperança per un país millor Barack Obama va parlar de la grandesa de la política. De l'esperança d'aconseguir un país millor, una societat més justa, una igualtat real d'oportunitats entre tots els ciutadans. La convicció de que el futur no està escrit i que, en democràcia, les coses poden ser el que la majoria de ciutadans vulguin que sigui. El futur depèn de nosaltres. Un discurs contra el determinisme, contra el fatalisme, contra la resignació. Però també va recordar als ciutadans, que les coses no s'aconsegueixen gratuïtament, sinó que per aconseguir-ho, caldrà el treball i l'esforç de moltes persones en la mateixa direcció. Que ell es posaria al capdavant, però que ell sol, no aconseguiria res. Obama va guanyar-se la credibilitat de que el futur del país pot ser una mica millor. Apel·lar a l'esperança per tenir confiança en un futur millor. I aquesta credibilitat personal va ser la que va saber mobilitzar a les urnes a moltes persones, tradicionalment abstencionistes (minories ètniques com afroamericans, naturalment; i hispans; també persones joves i dones), que el van ajudar a fer-se amb la victòria. Barack Obama va saber guanyar-se l'etiqueta del candidat del canvi; el candidat que defensava l'esperança que una societat més justa, és possible; la voluntat de superar l'estratègia de la por, de la divisió entre uns i altres, per sumar esforços, i d'aquesta manera, va esdevenir el candidat d'un moviment que va aixecar una onada de vots a les urnes que va comportar un gran entusiasme arreu del planeta. La seva victòria electoral va ser celebrada a punts tant distants del planeta com Europa, Àfrica, Amèrica Llatina...

Les ganes d'oblidar Georges Bush, per un costat, i les ganes de votar Barack Obama són els dos fets que expliquen el resultat de les eleccions.

Les reaccions: entre els eufòrics il·lusos i els escèptics conservadors Passada l'eufòria, va arribar l'hora de les reaccions. I aquestes han estat molt diferents: des de la dels eufòrics il·lusos que pensen que amb l'arribada d'Obama a la Casa Blanca tot millorarà automàticament (que s'acabaran les guerres al món, que se solucionarà la crisi econòmica...); fins, a l'altre extrem, la d'aquells escèptics conservadors que pensen que res canviarà. Que no hi ha res a fer. Per pessimistes, o perquè no tenen interès que les coses millorin. Segurament no passarà ni una cosa ni l'altra.

Articles relacionats

18 de novembre de 2008 [S'ha dit](#) - [S'ha dit](#)
 L'esquerra catalana no troba a Madrid la ansiejada complicitat

17 de novembre de 2008 [Entrevista](#) - [Entrevista](#)
 No volem jugar a dir que la federació gironina és de les més catalanistes del PSC, voldríem que tot el PSC fos molt catalanista

6 de novembre de 2008 [Recull de premsa](#) - [Societat Civil](#)
 Ferran Adrià, el cuiner espanyol, europeu, francès i català "a nivell sentimental"

7 d'octubre de 2008 [Notícies](#) - [Política](#)
 Ferran Mascarell i la "unitat dels catalans"

2 d'octubre de 2008 [Entrevista](#) - [Entrevista](#)
 Si la reforma d'Estatut fracassa i el finançament no millora, des de Catalunya s'hauran de prendre mesures polítiques més radicals

PARAULES CLAU

Joaquim, Colominas, Ferran

Més Política Més Opinió

14 de novembre de 2008
 EL PSIB-PSOE o Dr. Jekyll i Mr. Hyde

13 de novembre de 2008
 "Escenas de matrimonio" o la necessitat de consolidar ja un imaginari nacional català

13 de novembre de 2008
 Dret a decidir: almenys parlem-ne

12 de novembre de 2008
 Apatia

11 de novembre de 2008
 Sisif i el finançament

10 de novembre de 2008
 L'ONU deixa en evidència el 'superjute' Garzón

Una mostra de la intel·ligència política d'Obama ha estat el seu fred realisme, com a ràpida reacció de la seva victòria: "El viatge que ens espera serà llarg i difícil. No ho solucionarem tot en un any, ni probablement amb un sol mandat. I haurem de prendre algunes decisions que seran difícils". Certament, l'herència econòmica i política que li deixa Georges Bush no la desitgem a cap governant de bona fe. En el seu discurs de Chicago, la nit electoral, afegí: "M'enfronto a aquest repte amb profunda humilitat i conscient de les meves pròpies limitacions. Però també amb una gran fe en la capacitat del poble nord-americà. (...) És el moment d'unir-nos i de refer aquesta gran nació per tal de que reflecteixi el millor de nosaltres mateixos i dels nostres ideals més alts". Enveja d'Obama.

Un apunt final: Barack Obama com a model per a molts joves negres Com ens ha recordat aquests dies la bona amiga Diana Negre, fins a l'actualitat, la majoria dels joves negres tan sols tenien com a model els jugadors de bàsquet i els 'rapers'. Per aquest motiu, més enllà del què realment pugui aconseguir Barack Obama, si la seva victòria serveix per a què molts joves negres puguin sentir-se inspirats per ell, si la seva victòria els encoratja a estudiar i a treballar fort i a pensar que els seus somnis -com els dels joves blancs- també poden esdevenir realitat, aquesta ja haurà estat una gran victòria!

Si aquest somni americà a partir d'ara serà una mica més realitat, podem afirmar doncs que la victòria de Barack Obama el dia 4 de novembre serà una data històrica. Confiem que així sigui.

6 de novembre de 2008
Llarga vida a 'La Razón'...

5 de novembre de 2008
Una nova esperança

31 d'octubre de 2008
Nous valors per a l'Esquerra

29 d'octubre de 2008
Pèrdua de confiança = devaluació de la política

[Qui som?](#) [Què fem?](#) [Contacta](#) [Carta al director](#) [Cercador](#)

Desenvolupat per Calidæ

PUBLICITAT

Fes-te'n soci

PUBLICITAT

